



DRIVE-IN

(Drive-In)

Jongerentoneel in twee scènes

door

RICHARD HELLESEN

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRIVE-IN - DRIVE-IN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RICHARD HELLESEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Een jongen

Een meisje

Twee jonge vrouwen

Drie jonge mannen

TIJD:

Het heden. Een vrijdagavond aan het begin van de zomer.

PLAATS:

De plaatselijke drive-in bioscoop.

Om de regie te vergemakkelijken, kan het toneel in rijen worden verdeeld, net als in een 'drive-in'. De regisseur mag elk deel van het toneel of elke benodigde techniek gebruiken om duidelijk te maken dat het spel zich afspeelt in de 'auto's'. Dit kan door middel van verhoogde niveau's, plaatselijke verlichting, etc. Als plaatselijke verlichting niet mogelijk is, kunnen met de hand vastgehouden maskers dienen om de aandacht te verleggen.

Het toneel is leeg, zonder enige attributen. De hoofdingang van de drive-in is in de rechtervleugel; daarbij is er links in de verte een snackbar. Aan het begin van het toneelstuk is het een half uur voor zonsondergang en de film is net begonnen, maar de lichten hoeven dit niet aan te geven. Tot slot hangt er boven en achter het publiek een scherm.

EERSTE SCÈNE

Bij de ingang verschijnen twee personen. Het zijn een jongen en een meisje van rond de zestien jaar. Zij dragen een bank van gemiddelde lengte die de voorbank van de auto van de familie van de jongen moet voorstellen. Bij de ingang stoppen zij en kijken rond.

Jongen: Waar wil je staan?

Meisje: Dat mag jij beslissen. Waar je hem maar wilt neerzetten. *(ze verplaatsen zich een klein stukje en stoppen)*

Jongen: Weet je het zeker?

Meisje: Jij rijdt. *(ze gaan iets verderop en stoppen opnieuw)*

Jongen: Waar dan ook?

Meisje: Ja, in godsnaam.

Jongen: *(beetje zenuwachtig)* Oké. *(ze gaan de achterste rij af en komen achter in het theater tot stilstand. Ze zitten zo ver mogelijk uit elkaar op de bank)*

Meisje: *(kijkt rond)* Je hebt hem achterin geparkeerd, bij de busjes.

Jongen: Hmm-mm.

Meisje: Waarom heb je hem achterin bij de busjes neergezet?

Jongen: Wil je dat ik hem verzet?

Meisje: Nee, nee, dat hoeft niet. Ik ben alleen een beetje... verbaasd, dat is alles.

Jongen: Weet je het zeker? Ik weet dat je hier voor de eerste keer bent en alle...

Meisje: Natuurlijk weet ik het zeker. Iedereen doet het, toch? Candy Miller zit zo vaak hier achterin, dat het lijkt alsof ze hier woont.

Jongen: Maak je niet druk; het is te gek. Je kunt het aan elke jongen vragen op school en ze zullen allemaal zeggen, "Joh, als je het echt te gek wilt hebben, parkeer dan achterin bij de busjes."

Meisje: Ja, dat heb ik ook al eens eerder gehoord. *(stilte)*

Jongen: Dus, hier staan we dan.

Meisje: Achterin bij de busjes.

Jongen: Ja. *(stilte)* Te gek.

Meisje: Ja. *(stilte)*

Jongen: *(om zijn zenuwen te verbergen)* Hé, wat vond je van die stomme kaartjesverkoper, hé? Ze zijn er nog steeds niet achter dat ik geen zeventien ben.

Meisje: *(licht verrast)* Doe je dit, eh, vaak?

Jongen: Tuurlijk. Het is de enige manier om een film voor volwassenen te kunnen zien. Wat heb jij tegen je vader gezegd?

Meisje: Dat we naar een gewone bioscoop gingen, naar 'De Wonderen

der Natuur' en 'Suzie en de Sneeuwkonink'.

Jongen: (*verbijsterd*) Dat meen je niet?

Meisje: Nou, zolang ken ik je nog niet, ik kon hem niet helemaal de waarheid vertellen. Als hij er ooit achter komt waar ik echt naar kijk, dan ben ik er geweest.

Jongen: Jij bent er geweest? (*half tegen zichzelf*) Wacht maar af totdat je ziet wat hij met mij doet.

Bij de ingang achterin komen twee jonge vrouwen van een jaar of achttien binnen. Zij dragen elk twee lage stoelen en zij lopen snel naar een plek op de eerste rij. Laurie, de chauffeuse, zet haar stoelen dicht bij elkaar vooraan, terwijl het andere meisje, Barb, haar stoelen erachter zet. Laurie heeft ook een zak popcorn mee. Ze gaan voor de auto zitten en gelijktijdig begint hun conversatie.

Barb: ... en dus heb ik maandag twee sollicitatiegesprekken en woensdag nog eens drie. Het zal niet meevallen, maar als ik werk vind, dan is het de moeite wel waard.

Laurie: Ik ben echt wel blij dat ik al werk heb. Iedereen in Amerika die examen heeft gedaan, is op zoek naar vakantie-werk. (*vervolgens probeert zij duidelijk een gevoelig onderwerp aan te snijden*) Uh, Barb..

Barb: Dus, hoe dan ook, met dat erbij en de voorbereidingen voor donderdag, heb ik een hele drukke week.

Laurie: Donderdag? Wat is er donderdag?

Barb: Je weet wel, donderdag?

Laurie: Nee, dat weet ik niet.

Barb: Donderdag is Jennifer jarig, en ik geef een feestje voor haar, en 'iedereen' zal er zijn.

Laurie: Dat wist ik niet. Ik zie Jennifer niet zo vaak.

Barb: Dat is grappig. Ik dacht dat ik het tegen jou had gezegd. Maakt niet uit. Je komt toch wel?

Laurie: Ja, natuurlijk. Ik denk het wel. Luister, Barb...

Barb: Natuurlijk kom je. Zonder jou is het geen echt feest, Laurie. En die vijftien gulden hoef je nu nog niet te betalen.

Laurie: Vijftien gulden? Waarvoor?

Barb: Haar cadeautje natuurlijk. Dat kwam uit op vijftien gulden elk, en we wisten zeker dat jij ook mee wilde doen.

Laurie: (*zucht*) Natuurlijk. Morgen krijg je het geld van me. Neem de kaart even mee zodat ik ook mijn naam erop kan schrijven.

Barb: O, we hebben jouw naam er al op gezet. Het enige wat je hoeft te doen is, komen en jezelf vermaken.

Laurie: O. *(stilte)* Bedankt.

Barb: *(glimlacht)* Geen punt!

Laurie: *(een beetje aarzelend)* Barb... ik vroeg mij af.

Barb: Zit je ergens mee?

Laurie: Min of meer.

Barb: *(vertrouwelijk)* Wil je erover praten?

Laurie: Dat wilde ik net aan jou vragen. Wil je erover praten?

Barb: Ik wil er graag over praten als ik wist waar wij het over hebben.

Laurie: *(op de man af)* Had jij niet eigenlijk een afspraakje voor vanavond?

Barb: *(verliest plotseling haar vrolijkheid)* O, ik denk niet dat ik daarover wil praten.

Laurie: Je weet dat je niets liever wilt.

Barb: Wie heeft het je verteld?

Laurie: Niemand.

Barb: Ik snap het. Jij leest hersengolven.

Laurie: Nee. Ik weet het gewoon als er weer een grote romance naar de haaien gaat.

Barb: Leg je het nu uit of zie ik het volgende week op TV?

Laurie: Oké. Hoe vaak zijn wij naar de drive-in geweest? Gewoon wij met z'n tweetjes, bedoel ik.

Barb: Ik weet niet... een paar keer.

Laurie: Vijf. Vijf keer.

Barb: Dus?

Laurie: Dus het is wel een beetje doorzichtig, toch? Vijf vriendjes, vijf films. Telkens als je ruzie krijgt, of als er iets mis gaat in je huidige relatie, dan bel je me op en zegt: "Laten we naar de film gaan".

Barb: Misschien wilde ik gewoon deze voorstelling zien.

Laurie: *(werpt een blik op het scherm en kijkt dan weer naar Barb)* Ik denk dat je bent gekomen om te praten, niet om te kijken, en iemand aan wie je je problemen kunt vertellen, zit samen met jou hier ingesloten. Eigenlijk is het een therapeutische sessie van een tientje in technicolor, maar het werkt.

Barb: Het was geen ruzie. Het was slechts een onschuldig... meningsverschilletje.

Laurie: Als je er op staat. Ik wil alleen maar zeggen dat ik met je meeleef. Ik heb het ook doorgemaakt, weet je?

Barb: Ja, één keer, een paar jaar geleden. En het meest romantische wat jullie ooit gedaan hebben was samen de honden uitlaten.

Laurie: Dat was leuk. Namiddagen in het park, praten...

Barb: En toen?

Laurie: Toen... gingen we naar de Burger King en bracht hij me thuis.

Barb: Een topgozer.

Laurie: Maar het geval was dat we een misvatting hadden, en daar praatten we nooit over. Daarna waren we nog steeds vrienden, maar het was niet meer hetzelfde. Ik wil gewoon niet dat jij dezelfde vergissing maakt. Dus luister: waarom vertel je mij niet over je kleine 'meningsverschilletje'.

Barb: Mening? (*wordt enthousiast*) Laurie, dit was een ongelooflijke ruzie. Ik zal het je vertellen. In de eerste plaats is die gozer een rat...

* * * * *

Jongen: (*schraapt zijn keel*) Heb je wel eens gelet op die wrede kunstwerken op sommige busjes?

Meisje: Niet echt. Het is niet mijn gewoonte om auto's te lezen.

Jongen: Sommige dingen die die gozers tekenen zijn echt fantastisch.

Moet je die daar zien. (*hij wijst naar rechts*)

Meisje: Hmm-mm.

Jongen: Aan die ene kant ziet het eruit als een of ander ontwerp of een tekst. (*hij leunt opzij om het beter te kunnen zien*) Ik kan niet goed zien wat er staat.

Meisje: "Dodge".

Jongen: Ik had het over de achterkant.

Meisje: O, kijk. Hij doet iets.

Jongen: Wat?

Meisje: De gordijnen dicht.

Jongen: (*niet op zijn gemak*) O. (*stilte*)

Meisje: Ik vraag me af waarom al die mensen hier zo vroeg zijn. Het duurt nog een half uur voordat de film begint.

Jongen: Euh, je weet wel. Waarom wij ook zo vroeg zijn. Om een plekje te vinden... Eh, om, je weet wel, een knus plekje te vinden... Ik bedoel, zodat ze niks missen van wat er gebeurt... (*zwaar in verlegenheid gebracht, voelt hij in zijn jaszak*) Wil je een snoepje?

Meisje: Nee, dank je.

Jongen: Oké. (*hij kijkt op zijn horloge, eet een hand vol snoepjes, kijkt weer op zijn horloge en zucht*) Een half uur.

Achter het toneel horen we harde radiomuziek, begeleid door een laag rommelend geluid. Spoedig verschijnen er, zij schuifelen langzaam

het theater binnen, drie jongemannen, allen rond de achttien. Chuck, die stuurt en verantwoordelijk is voor het rommelende geluid, en Jim en Jos. Zij komen aan in een snelle gestroomlijnde sportwagen, dus dragen zij allemaal strandstoelen. Zodra ze binnenkomen, maakt Chuck een hard piepend geluid, en racen ze weg. Ze rennen de achterste rij af, gaan de middelste rij in, en komen tot stilstand. Chuck en Jim zitten op de voorstoelen, terwijl Jos achterin zit.

Jim: (*schreeuwt boven de muziek uit*) Jezus, wat een rit. Rijd je altijd als een witte tornado?

Chuck: Altijd. Vind je hem goed, Jim?

Jim: Ik geef je een definitief antwoord als mijn maag weer op zijn plaats zit.

Chuck: Hoe vind jij hem, Jos?

Jos: Wat?

Chuck: (*schreeuwt*) Ik zei, hoe vind jij hem?!!

Jos: Ja, prima. Sorry, maar mijn oren tuteren nog.

Chuck: Teveel lawaai?

Jim: Nee.

Jos: Ja.

Chuck: Willen jullie er even om tossen? Ik kan de spanning niet langer verdragen.

Jos: Luister, Chuck... (*reikt naar voren en zet de muziek uit*) Het is al erg genoeg om het idee te hebben dat je in een wasdroger zit, maar met zulke muziek erbij...

Jim: Wist je dat niet? Hij heeft een cassettedeck van tienduizend gulden gekocht en heeft er toen als accessoire een auto omheen laten bouwen.

Chuck: Kun je het goed zien, Jos?

Jos: Min of meer.

Chuck: (*ergert zich aan hem*) Kijk eens, ik wil niet dat je over mijn hoofd hangt om de film te kunnen zien. Wil je dat ik de auto verzet?

Jos: Nee, zo is het goed. Wat ik niet kan zien, verzin ik er zelf wel bij.

Chuck: (*stoot Jim aan en wijst naar onzichtbare vrouwen*) Hé, hé, dat verzin je niet! (*roept*) Hé, meiden!

Jim: Goedenavond, dames!

Chuck: Zoeken jullie ergens naar?

Jim: Kom hier! Wij, eh, trakteren jullie op dropjes! (*ze lachen*)

Jos: (*tegen Jim*) Wat denk je dat je aan het doen bent?

Jim: Proberen een beetje lol te maken.

Chuck: Ja, Josje, schattekout, moet ome Chucky met je op de schommel spelen?

Jos: Ja, ja, het is al goed. Ik wil gewoon geen problemen.

Jim: Geen problemen? Geen gein.

Chuck: Ja. Hé, is het je ooit opgevallen dat Jos achterstevoren Soj is?
(*uitgesproken als saai*) Denk daar maar eens over.

Jos: Oké. Ik vat de subtiele hint.

De lichten gaan aan op de twee jonge vrouwen.

Barb: ... dus ik kreeg schoon genoeg van hem. Ik bedoel, als hij er niet was geweest toen ik hem nodig had, weet ik ook niet wat ik toen had gedaan, maar...

Jos: Hé, Jim, hoe is het met Barb? (*Chuck en Jim werpen elkaar een blik toe*)

Jim: Moet ik het hem vertellen?

Chuck: Kun je net zo goed wel doen.

Barb: Weet je, we zouden vanavond uitgaan.

Laurie: En hij heeft het afspraakje afgezegd?

Barb: Niet helemaal.

Laurie: Wat is er dan gebeurd?

Jim: Jos, het is grappig dat je ernaar vraagt. We zouden vanavond uitgaan.

Jos: O, dat wist ik niet.

Barb: Ik belde hem op om te vragen hoe laat hij me zou komen ophalen...

Jos: Ik zie jou en Barb zo zelden.

Barb: ...en ik wilde hem vragen over volgende week zaterdag.

Jim: (*vlak*) Binnenkort. Aanstaaende zaterdag houdt ze een bijeenkomst.
(*doet haar na*) Je komt toch wel, hè?

Jos: Ik neem aan dat er iets mis is tussen jullie tweeën?

Chuck: Hé, het kind is een genie.

Laurie: Dus wat gebeurde er toen?

Jos: Wat is het probleem?

Jim: Vanavond aan de telefoon...

Barb: Het viel gewoon aan duigen.

Jim: Ze wilde dat ik haar rond zeven uur ophaalde...

Barb: Zo door de telefoon, smeed hij met opzet onze relatie aan stukken.

Laurie: Wat zij hij dan?

Barb: (*met een goed uitgekiende traan*) Dat hij het nooit leuk had gevonden om met mij uit te gaan...

Jim: Ik heb alleen maar gezegd dat ik vanavond echt geen zin had om met haar uit te gaan...

Barb: ...en dat hij vanavond zijn tijd niet wilde verspillen.

Jim: ... en misschien een andere keer.

Jos: En dat is alles?

Chuck: Voor Barb is dat genoeg.

Laurie: Weet je zeker dat hij dat heeft gezegd?!

Barb: Ik heb het met mijn eigen oren gehoord! Woord voor woord, dat zweer ik!

Laurie: Wat heb je toen gedaan?

Barb: Wat kon ik doen?

Jos: Wat deed ze toen?

Barb: Ik probeerde me zo goed mogelijk te houden.

Laurie: Met andere woorden?

Jim: Ze ging als een wilde tekeer.

Chuck: Scheurde hem aan stukken.

Barb: Ik legde rustig uit hoe ik voelde...

Jim: Ze vulde die telefoonlijn met alle vuiligheid die je kunt verzinnen.

Barb: ... Ik vertelde hem hoe ik over bepaalde dingen dacht op dat moment...

Jim: De hoorn smolt zowat aan mijn oor vast. Het plastic is helemaal verwrongen.

Barb: ... en ik vertelde hem, heel eerlijk, dat mij een verandering in zijn houding was opgevallen.

Jim: Ze beschuldigde me van elke misdaad die je maar kunt bedenken, van dubbel parkeren tot lijkenpikken.

Jos: En zij speelde gewoon het 'hulpeloze slachtoffer'?

Jim: Ja! Net alsof ik op zoek was naar problemen.

Jos: Was je dat?

Jim: Nee! een beetje.

Laurie: Wat deed hij toen?

Chuck: Laat het maar aan die ouwe Jim over om zichzelf te verdedigen.

Barb: Dat zal ik je vertellen. Ik kon niet geloven wat hij tegen mij zei.

Laurie: Hij sloeg terug, hè?


Jim: Reken maar. Ik laat me niet door dat meisje voor rotte vis uitmaken.

Barb: Hij liet mij alle hoeken van de kamer zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto